

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Petra Szabu v trestnej veci obvineného **M. D.** vedenej pre trestný čin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2, § 247 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. účinného do 01. januára 2006 prerokoval na neverejnom zasadnutí 6. decembra 2007 v Bratislave dovolanie, ktoré podal generálny prokurátor Slovenskej republiky proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 28. februára 2006, sp. zn. 1 To 4/2006 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie generálneho prokurátora **sa o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu v Martine. z 9. novembra 2004, sp. zn. 3 T 94/2004, bol obvinený M. D. uznaný za vinného z trestného činu krádeže spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2, § 247 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

1/ dňa 12. marca 2004 o 01.00 hod. v M., obvinený D. vyliezol po mreži okna nachádzajúceho sa na vonkajšej strane predajne potravín D., k ventilátoru, tento nohou vykopol do predajne, cez vzniknutý otvor vošiel dnu, kde do igelitových tašiek naložil cigarety, alkohol, mäsové výrobky a sladkosti, podal ich cez otvor ventilátora obvinenému V., ktorý po celý čas dával vonku pozor, tovar si v mieste bydliska podelili a minuli pre vlastnú potrebu, čím majiteľovi predajne M. H. spôsobili škodu na odcudzených

veciach vo výške 56 634,47 Sk a poškodením zariadenia vo výške 2 367 Sk,

2/ dňa 17. marca 2004 o 20.30 hod. v M., opätovne vnikli do predajne potravín D., tým spôsobom, že obvinený D. vyliezol po mreži okna, nachádzajúceho sa na vonkajšej strane predajne, k miestu zamurovanému po niekdajšom ventilátore, kovovou tyčou, ktorú mu podal obvinený V., vysekal časť steny, kde bol predtým osadený ventilátor, cez vzniknutý otvor vošiel obvinený D. do predajne, do nájdených igelitových tašiek naložil cigarety rôznych značiek, obvinený V. dával vonku pozor, pri skutku však boli vyrušení, preto z miesta činu ušli bez tovaru, čím by majiteľovi predajne M. H. spôsobili na odcudzených veciach škodu vo výške 9 355,99 Sk a poškodením muriva spôsobili škodu vo výške 283 Sk.

Za túto trestnú činnosť okresný súd podľa § 37 Tr. zák. u obvineného D. upustil od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na trest uložený mu rozsudkom Okresného súdu v Martine, sp. zn. 4T 86/04, zo 14. októbra 2004, pretože tento trest považoval za dostatočný.

Podľa § 229 ods. 1 Tr. por. súd poškodeného M. H. s nárokom na náhradu škody odkázal na konanie o občianskoprávných veciach.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie okresný prokurátor proti výroku o treste u obvineného M. D. v jeho neprospech.

Krajský súd v Žiline na podklade podaného odvolania rozhodol uznesením z 28. februára 2006, sp. zn. 1 To 4/2006, tak, že podľa § 256 Tr. por. účinného do 31. decembra 2005 odvolanie okresného prokurátora ako nedôvodné zamietol.

Rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňom 28. februára 2006, kedy vo veci rozhodol krajský súd.

Odpis uznesenia Krajského súdu v Žiline bol obvinenému doručený dňa 22. marca 2007, okresnému prokurátorovi bol doručený dňa 13. marca 2007.

Okresný súd v Martine dňa 28.septembra 2007 predložil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky v predmetnej veci dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky, ktoré podal na príslušnom okresnom súde dňa 18. mája 2006 (zákonná podmienka § 373 ods. 1 Tr. por.), ktoré smeruje proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 1 To 4/2006, z 28. februára 2006.

V písomných dôvodoch svojho dovolania dovolateľ uviedol, že napadnutým uznesením bol porušený zákon v ustanovení § 256 Tr. por. účinného do 31. decembra 2005, ako aj v ustanovení § 35 ods. 2, ods. 3 a § 37 Tr. zák. v prospech obvineného M. D.. Nesprávnosť rozhodnutia krajského súdu spočíva v tom, že krajský súd sa dôsledne neriadil vyššie citovanými ustanoveniami Trestného zákona, v dôsledku čoho bol obvinenému M. D. uložený trest mimo zákonom stanovenej trestnej sadzby a rozhodnutie je založené aj na nesprávnom použití iných hmotnoprávnych ustanovení, čím sú splnené podmienky dovolania v zmysle § 371 ods. 1 písm. h/, písm. i/ Tr. por. V ďalšej časti svojho dovolania citoval ustanovenia § 35 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. a § 37 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006.

Podľa dovolateľa krajský súd pri svojom rozhodovaní vychádzal zo správne zisteného skutkového stavu ako aj správneho právneho posúdenia konania obvineného M. D. ako trestný čin krádeže spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2, § 247 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák., avšak ohľadne odvolaním napadnutého výroku o treste sa citovanými ustanoveniami Trestného poriadku a trestného zákona neriadil.

Obvinený M. D. sa skutkov kladených mu za vinu rozsudkom Okresného súdu v Martine, sp. zn. 3T 94/2004, z 9. novembra 2004 dopustil skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, ktorým bol rozsudok Okresného súdu v Martine zo 14. októbra 2004, sp. zn. 4T 86/04 a ktorým bol obvinený uznaný za vinného z trestného činu sexuálneho zneužívania podľa § 242 ods. 1 Tr. zák. a trestného činu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 217 písm. b/ Tr. zák. za skutok, ktorého sa dopustil v období mesiaca august až december 2003.

Z uvedeného vyplýva, že obvinený M. D. sa po 1. septembri 2003 dopustil až troch zbiehajúcich sa úmyselných trestných činov viacerými skutkami, čím boli splnené zákonné podmienky na uloženie súhrnného trestu podľa § 35 ods. 3 Tr. zák., a to za použitia § 35 ods. 2 Tr. zák. (tzv. asperačnej zásady) v súlade s ustanovením § 299a ods. 3 Tr. zák.

Súhrnný trest podľa § 35 ods. 3 Tr. zák. nastupuje namiesto úhrnného trestu podľa § 35 ods. 1 Tr. zák., ktorý by bol inak páchatel'ovi uložený v prípade, ak by sa o všetkých trestných činoch páchatel'a rozhodovalo v spoločnom konaní, pričom cieľom zákonodarcu nepochybne bolo, aby súhrnný trest podľa § 35 ods. 3 Tr. zák. tvoril jednotu, akoby šlo o trest úhrnný podľa § 35 ods. 1 Tr. zák.

V nadväznosti na takto chápaný účel súhrnného trestu podľa § 35 ods. 3 Tr. zák. je potrebné chápať aj účel ustanovenia § 37 Tr. zák. O tom, či možno podľa § 37 Tr. zák. upustiť od uloženia súhrnného trestu a možno už skôr uložený trest považovať za dostatočný, rozhoduje súd podľa stavu, aký existuje v čase, keď má rozhodnúť o uložení súhrnného trestu, avšak výklad ustanovenia § 37 Tr. zák., ktorý aplikovali súdy oboch stupňov v predmetnej veci, by v budúcnosti nepochybne znamenal, že súd môže znížiť trest odňatia slobody aj pod dolnú hranicu zákonom určenej trestnej sadzby pri jednotlivých trestných činoch i v prípade, ak nie sú dôvody pre mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody podľa § 40 Tr. zák.

Na základe uvedeného možno konštatovať, že úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov uložený obvinenému M. D. predchádzajúcim rozsudkom okresného súdu za trestný čin sexuálneho zneužívania podľa § 242 ods. 1 Tr. zák. a trestný čin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 217 písm. b/ Tr. zák., teda pri úplne dolnej hranici zákonom určenej trestnej sadzby, výkon ktorého mu bol podľa § 58 ods. 1 písm. a/, § 59 ods. 1 Tr. zák. podmiennečne odložený na skúšobnú dobu 18 mesiacov, nemožno považovať za dostatočný. V prípade ukladania súhrnného trestu v zmysle § 35 ods. 3 a § 35 ods. 2 Tr. zák. hrozil obvinenému trest odňatia slobody v rozpätí od 5 rokov a 10 mesiacov do 10 rokov a 8 mesiacov.

Naviac možno konštatovať, že sudy oboch stupňov dostatočne nevyhodnotili všetky okolnosti prípadu, ktoré svedčia v neprospech obvineného a naopak precenili okolnosti svedčiace v jeho prospech. Už uvedený úhrnný podmiennečný trest odňatia slobody, na základe ktorého bolo ďalším rozsudkom okresného súdu podľa § 37 Tr. zák. upustené od uloženia súhrnného trestu, nepochybne nezodpovedá kritériám a zásadám uvedeným v ustanoveniach § 23 ods. 1, § 31 ods. 1 Tr. zák. a je v zrejmom nepomere k stupňu nebezpečnosti spáchaných trestných činov pre spoločnosť.

Na základe uvedených skutočností žiadal, aby dovolací súd preskúmal zákonnosť a dôvodnosť napadnutého uznesenia krajského súdu a navrhol, aby dovolací súd podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil, že uznesením Krajského súdu v Žiline, sp. zn.1 To 4/2006, z 28. februára 2006 a v konaní, ktoré mu predchádzalo bol porušený zákon v ustanovení § 256 Tr. por. a v ustanovení § 35 ods. 2, ods. 3, § 37 Tr. zák. v prospech obvineného M. D.. Navrhol napadnuté uznesenie zrušiť a prikázať krajskému súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Rovnopis dovolania generálneho prokurátora bol v zmysle § 376 doručený obvinenému M. D. až dňa 31. augusta 2007, pričom obvinený podaním z 20. septembra 2007 súdu prvého stupňa písomne oznámil, že súhlasí s doterajším rozhodnutím Krajského súdu v Žiline.

Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako súdu dovolacieho (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. a/ Tr. por.), v zákonnej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1 Tr. por.). Zároveň však zistil, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, nakoľko je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania § 371 (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takéhoto dovolacieho dôvodu podľa § 371

Tr. por. Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h/, písm. i/ Tr. por. uplatnený generálnym prokurátorom je daný v prípadoch, kedy bol rozhodnutím uložený trest mimo zákonom stanovenej trestnej sadzby, alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednáváný trestný čin nepripúšťa, alebo rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

V konkrétnom prípade sa dovolacie námietky generálneho prokurátora vôbec nedotýkajú právneho posúdenia skutku, z ktorého bol obvinený M. D. uznaný za vinného. Dovolací súd nezistil žiadne chyby pri právnom posúdení skutku vymedzeného v tzv. skutkovej vete rozsudku Okresného súdu v Martine z 9. novembra 2004, sp. zn. 3T 94/2004. Skutok ustálený rozsudkom súdu prvého stupňa nebol žiadnym spôsobom modifikovaný ani uznesením krajského súdu, pričom bol v súlade so zákonom posúdený ako trestný čin krádeže spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2, § 247 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. účinného do 1. januára 2006.

Za uvedený trestný čin zákonodarca stanovil trest odňatia slobody od šesť mesiacov do troch rokov. Trestnú činnosť ako to z vyššie uvedeného vyplýva, obvinený M. D. spáchal v marci roku 2004, teda skôr ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin (rozsudok Okresného súdu v Martine zo 14. októbra 2004, sp. zn. 4T 86/04) a ktorým mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 18 mesiacov.

Podľa § 37 Tr. zák. súd upustí od uloženia súhrnného trestu podľa § 35 ods. 2 alebo od uloženia ďalšieho trestu podľa § 36, ak má za to, že trest uložený skorším rozsudkom je dostatočný.

V posudzovanej veci bol obvinenému uložený skorším rozsudkom trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov. Uvedený trest považoval súd prvého stupňa za postačujúci, a preto v zmysle § 37 Tr. zák. upustil od uloženia súhrnného trestu. Skorší trest je v rámci zákonom stanovenej sadzby a uvedený druh trestu pripúšťa zákon za prejednáváný trestný čin. O pochybenie zo strany súdu by išlo v prípade,

ak by skorším rozsudkom bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon v ustanovení § 247 ods. 3 Tr. zák. nepripúšťa, resp. jeho výmera by bola mimo rámec zákonnej trestnej sadzby.

Podľa názoru najvyššieho súdu v posudzovanej veci nebol obsahovo naplnený ani dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. uplatňovaný generálnym prokurátorom z dôvodu, že súd prvého stupňa nesprávne použil iné hmotnoprávne ustanovenie (§ 37 Tr. zák.). O nesprávnosti by bolo možné hovoriť iba v prípade, že v posudzovanej veci neprichádzalo v úvahu uloženie súhrnného trestu

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením bez preskúmania veci odmietne, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

V posudzovanej veci je evidentné, že neboli splnené zákonné podmienky dovolania podľa § 371 Tr. por., preto Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí bez preskúmania veci dovolanie generálneho prokurátora podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je opravný prostriedok prípustný.

V Bratislave 6. decembra 2007

**JUDr. Juraj K l i m e n t , v.r.
predseda senátu**

Vypracoval : JUDr. Peter Szabo

Za správnosť vyhotovenia:

